

וְסַעִיד לְבִיָּהוּ וסועדת את ליבם שיתברך המזון במעיים שלהם אפילו אכלו מעט.
 בְּגִין דְּהָא מְסֻרָא אַחְרָא, כִּד שְׁלֵטָא כַּפְנָא בְּעֵלְמָא, לפי
 שכאשר שולט רעב בעולם אז הסט"א שולטת נְפִיקי מֵהַאי סְטָרָא תְרִין
 רוּחִין מְסֻאֲבִין, וְאַקְרוּן ויוצא מהסט"א שני רוחות הנקראות שו"ד
 וְכַפְ"ן. והם בהיכל החמישי שבסט"א כנגד היכל זה שבקדושה שבו השדיים המזינים
 לְכַל וְדָא אִיהוּ רִזָּא וזהו סוד הכתוב, (איוב ה) לְשׁוֹד וְלִכְפֹּן תִּשְׁחַק
 שהם שני רוחות מהסט"א אחד הורג אנשים מרעב, והשני גורם להם שלא ישבעו ממאכלם.
 בְּגִין דְּאֵלִין קַיִימִין בְּעֵלְמָא, וְעַבְדִּין לוֹן לְבַנֵי נְשָׂא
 קְטָרוּנָא לפי שהם עומדים בעולם ומקטרגים על בני האדם. חָד, הַהוּא דְקָא
 מְשִׁדֵּר לְהוּ כַּפְנָא, וּמִיִּתִי וְחָד, וְחָד, וְחָד,
 דְקָא אַכְלֵי בְנֵי נְשָׂא וְלֹא שְׁבַעִין ואחד שולח להם מארה במעיים וגורם
 להם שאוכלים ואינם שבעים, בְּגִין דְּהָא רוּחָא בִישָׂא שְׁלֵטָא
 בְּעֵלְמָא לפי שהרוח רעה שולטת בעולם ויש חיה שמקורה משם א' ב' שהיא בחסד
 הנקראת שובע מגינה על בני האמונה מרוחות רעות אלו ונותנת להם שיאכלו וישבעו.

מהחיה יוצא מלאך שהוא ניצוץ שנקרא שרפים

חִיּוֹתָא דָּא, אַפִּיק חָד נִיצוּצָא חיה זו מוציאה ניצוץ אחד שהוא מלאך
 אחד, דְקָא נְפִיק מִנְצִיצוֹ דְתִרִין נִיצוּצִין דְאַמְרוּן,
 דְאִינוּן מִתְהַפְכָּאן לְכַמָּה גִוּוּנִין היוצא מהתנוצצות שני המאורות
 שאמרנו שהם להט החרב המתהפכת כי הם מתהפכים לכמה גוונים. וְהַאי נִיצוּצָא

אֶקְרִי שְׂרָפִים וּנִיצוּץ זֶה נִקְרָא שְׂרָפִים בְּלִשׁוֹן רַבִּים כִּי הוּא כּוֹלֵל הַרְבֵּה מִחֲנוֹת לֹאִין קֶץ וְהוּא חֹזֵק כְּשְׂרָפִים, **וְהָאִי אֶחָיד בְּהוֹן, וְלֹהֵיט לֹון** וְזוֹ הַחִיָּה אוֹחוֹת בְּשְׂרָפִים וּמִלְהַטֵּת אוֹתָם, כִּי כֹאֲשֶׁר הֵם מִתְהַפְּכִים מִגּוּוֹן לִגּוּוֹן הֵם נִחְלָשִׁים וְהִיא מִחֻזְקַת לֵהֵם

הָאֵשׁ וּמִחֻדְשַׁת אוֹתָם.

שְׁנֵי מִמוֹנִים הַנִּקְרָאִים גַּפְנִים וּרְמוֹנִים מְעוֹרְרִים אֶת הָאֲהָבָה בֵּין הַקִּבְ"ה וְעַם יִשְׂרָאֵל

בְּהִיכָלָא דָּא אֵית תְּרִין מְמוֹנָן בְּהִיכַל זֶה יֵשׁ שְׁנֵי מִמוֹנִים וְהֵם ב' הַמְּאֻרֹת שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹת א"ל שְׁד"י, **נְהוֹרִין דְּקִיּוּמִין עַל**

אַלְף וְרַבּוּא רַבְּבָן דְּאַקְרוּן גַּפְנִים וְהֵם ב' מְאֻרֹת הָעוֹמְדִים מֵעַל אֶלְף וְרַבּוּא רַבּוֹת מִלְּאֲכִים הַנִּקְרָאִים גַּפְנִים מִצַּד הַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאִת גַּפֵּן, **וְאַלְף וְרַבּוּא רַבְּבָן דְּאַקְרוּן רְמוֹנִים** וְכֵן מֵעַל אֶלְף וְרַבּוּא רַבּוֹת שֶׁל מִלְּאֲכִים הַנִּקְרָאִים

רִימוֹנִים מִצַּד ז"א הַנִּקְרָא רִימוֹן, **וְכִלְהוֹ קִיּוּמִין בְּחִיבוֹתָא** וְכוֹלֵם עוֹמְדִים בְּחִיבוֹת וְאֲהָבָה, **וְאַלִּין אֵינּוֹן דְּאַעֲלִי רְחִימוֹתָא בֵּין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא.** וְאֵלוֹ הֵם הַמְּעוֹרְרִים אֶת הָאֲהָבָה

בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לַמְּטָה וְקוּב"ה מִלְּמַעְלָה ע"י שְׁמִקְשָׁטִים אֶת מְעַשְׂיָהֶם הַטּוֹבִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמְרָאִים אֶת חִיבוֹתָם לַמְּעַלָּה **וְכִלְהוֹ מְתַעְרֵי רְחִימוֹתָא, וְקִיּוּמִין בְּרְחִימוֹ** וְכוֹלֵם מְעוֹרְרִים הָאֲהָבָה וְעוֹמְדִים בְּאֲהָבָה. **וְכֹד אֲתַעַר רְחִימוֹ מְתַתָּא לְעֵילָא, וְיַמְעִילָא לְתַתָּא** וְכֹאֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְעַלִּים מִן

וּמִתְעוֹרֶרֶת הָאֲהָבָה מִלְּמַטָּה לַמְּעַלָּה וְאֵז יוֹרֵד מִ"ד מִלְּמַעְלָה וּמִטָּה, **בְּדִין אֲתַמְלִיא**

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

הִיכָלָא דָא, מִכְמָה טָבִין מִכְמָה חֶסְדִין מִכְמָה רַחֲמִין אַז
מתמלא היכל זה מכמה טובות מכמה חסדים ומכמה רחמים וּבְכֵדִין רַחֲמִינוּ
דְלִתְתָא, גּוֹ רַחֲמִינוּ עֲלָאָה, אֶתְדַבֵּק דָא בְדָא ואז אהבת בני

ישראל שלמטה נכללת עם אהבת הקב"ה שלמעלה ומתדבקות זו בזו.

שני ממונים שנקראים אהבה משניחים על המייחדים קוב"ה ושכינתיה וכל אותם
שעושים חסד בעולם

מֵהַכָּא נִפְקִי תִרְיַן מְמַנֵּן מהיכל זה יוצאים שני ממונים מתוך התכללות
האהבה של עם ישראל למטה וקוב"ה למעלה, וְאַקְרוּן אַהֲבָה, עַל

שְׁמָא דְהִיכָלָא ונקראים אהבה על שם זה ההיכל, כי מילת אהב"ה נחלקת לב'
חלקים אותיות א"ה דאהבה הם סוד י"ה וכנגדו יש ממונה אחד. ואותיות ב"ה דאהבה הם

סוד ו"ה וכנגדם יש ממונה שני. וְאַלִין קַיִמִין לְאַשְׁתָּא עַל כָּל אֵינֻן
דְּמִיחֵדִי יְחוּדָא דְמֵאֲרִיהוּן בְּרַחֲמִינוּ והם עומדים להשגיח על כל

אותם שמייחדים קוב"ה באהבה בקריאת שמע. ב' פעמים אור גי' ואהבת (ליקוטי אמרים
סוף פרק מ"ג), וּמְסִרֵי נַפְשֵׁיהוּ עֲלֵיהּ בְּרַחֲמִינוּ ומכוונים למסור נפשם

על אהבתו ויחודו בקריאת שמע, וְסֻלְקֵי וְאַסְהִידוּ לְעֵילָא והם עולים
ומעידים עליהם למעלה וְכַל אֵינֻן דְּעַבְדֵי חֶסֶד בְּעֲלָמָא וכל אותם בני
אדם שעושים חסד בעולם, אֵינֻן חֶסְדִין סֻלְקִין וְעֵאלִין גּוֹ הָאֵי

הִיכָלָא אותם החסדים עולים ונכנסים להיכל זה שהוא היכל החסד, וּמֵתְעַטְרֵי
תַּמָּן ומתעטרים בו באורות וקישוטים שעל ידם תתקשט השכינה, וְסֻלְקֵי

הלימוד היומי

לְאֵת־עֲטָרָא גּוֹ אֶהְבֶּה עֲלָאָהּ וְעוֹלִים לְהַתְעַטֵּר תוֹךְ הָאֵהָבָה הַעֲלִינָה כְּלוֹמַר שֶׁמִּקְבִּלִים אֹרֶךְ הַחֹסֵד דו"א דְאֶצִּילוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְעַל זֶה כְּתוּב (תְּהִלִּים ק"ח) כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֹסֵדְךָ. כִּי הַשָּׁמַיִם הֵם בְּחִינַת ז"א וּמֵעַל שָׁמַיִם זֶה הַבִּינָה וְהַחֹסֵד מִתְגַּדֵּל מִהַבִּינָה מִהַתְעוֹרְרוֹת הַתַּחְתּוֹן שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה בְּהִיכָלָא דָּא כְּתִיב בְּהִיכַל זֶה נֹאמֵר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) מֵיָמִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ וְגו'.

היכל הרצון תפאר"ת

הִיכָלָא שְׁתִּיתָאָה [צג] היכל השישי משבעת היכלות ז"א דבריאה הוא היכל לספירת התפארת ועומד מעל היכל הגבורה והחסד ונקשר בכתר בסוד הדעת

אור הרשב"י

בבריאה, עכ"ל. גם בהיכל זה הוא ענין מנחתה של שבת, (כמבואר בשעה"כ דף עד ע"ד ודף ע"ה ע"א), כי במנחת שבת עולה עולם הבריאה בעולם האצילות וכל ענין קדושת וכו' לציון של מנחת שבת היא להמשיך אור אל עולם הבריאה, ואז נקרא עת רצון לכן אנו אומרים הפסוק של ואני תפלתי לך ה' עת רצון, לפי שאז מתגלה מצח הרצון של עתיקא קדישא הנקרא רעוא דרעוין, והמלכות הנקראת תפלה מקבלת שפע והארה עם שם הוי"ה שהוא ז"א, ואז תקרא גם היא עת רצון, ע"כ.

[צג] בענין היכל זה נקדים מש"כ האר"ז"ל (בשעה"כ דף כה ע"א, בענין אמת ויציב) וז"ל: הנה עתה יושבת המלכות. בהיכל הרצון של עולם הבריאה, ושם הוא סוד הנשיקין כנזכר בהיכלות דפרשת פקודי, כי להיות היכל הרצון המכונה אל יעקב בסוד הת"ת בסוד וישק יעקב לרחל' ולכן שם הם ענין הנשיקין, ולכן מכאן הוא מתחיל הארת המלכות להעשות פרצוף שלם. כדי שעל ידי כן. תוכל לעלות אל עולם האצילות לעמוד שם עמו אב"א וכו', ובתהלות לא"ל עליון נואלם חוזרת להיות עם יעקב פכ"פ למטה

הלימוד היומי